

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.
ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עידית בן-דב ג'וליאן

תובעת

ל. א.

ע"י ב"כ עו"ד בעז קראוס

נגד

נתבעת

א. נ.

ע"י ב"כ עו"ד מרדכי ראוך

פסק דין

לפני תביעת התובעת לקיום צוואת המנוח ג. א. ז"ל (להלן: "המנוח") מיום 9.9.15, והתנגדות
הנתבעת לקיומה.

רקע רלוונטי וההליכים המשפטיים

1. התובעת הנה אלמנתו של המנוח. התובעת והמנוח נישאו ביום 12.12.67 וחיו יחד משך 48 שנים עד למועד פטירת המנוח ביום 23.9.15. מנישואיהם נולדו לתובעת ולמנוח שלוש בנות. למנוח היו אלו נישואים שניים, לתובעת נישואיה הראשונים.
2. הנתבעת הנה בתו של המנוח מנישואיו הראשונים. כעולה מהעדויות לפני, אמה של הנתבעת סבלה מדיכאון לאחר לידה ואושפזה, והנתבעת גדלה ממועד סמוך לאחר לידתה אצל סביה, הורי המנוח. הקשר שהתקיים כל השנים בין הנתבעת למנוח שנוי במחלוקת והצדדים טענו בעניין בהרחבה ואף זימנו עדים בעניין, כחלק מהטענות שהועלו בהליך. ארחיב על כך להלן.
3. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי במחצית השניה של שנת 2014 אובחן המנוח כסובל מגידול סרטני בריאה. ממועד זה טופל באופן שוטף במחלקה האונקולוגית בבית החולים... המנוח אושפז במחלקה פנימית בבית החולים בתקופה 30.6.15-6.7.15 וכן 23.7.15-24.7.15. ביום 19.8.15 אושפז המנוח במחלקה האונקולוגית בבית החולים עד יום 13.9.15. במהלך אשפוז זה, חתם המנוח על צוואתו שבמחלוקת ביום 9.9.15. עוד יצויין כי ביום 1.9.15, במהלך אשפוזו, הוגשה בקשה על ידי התובעת למנותה כאפוטרופוס על גופו של המנוח לצורך ביצוע פעולה רפואית דחופה – ניקור ריאה. לבקשה צורפו הסכמות שלוש בנותיהם של המנוח והתובעת. לא צויין בבקשה כי למנוח בת נוספת – הנתבעת והבקשה לא הומצאה לנתבעת, חרף החלטת בימ"ש בעניין.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני :

על יסוד הבקשה והמצורף לה, ניתן ביום 1.9.15 צו אפוטרופסות זמני לגוף ולרכוש. תיק האפוטרופסות נסגר לאחר פטירת המנוח.

ביום 16.9.15 אושפז המנוח בהוספיס בבית החולים, סרב להמשיך לשהות שם ושב לביתו. ביום 19.9.15 הובהל לבית החולים ואושפז במחלקה פנימית גריאטרית עד מועד פטירתו שם ביום 23.9.15, בהיותו כבן 76.

4. צוואת המנוח מיום 9.9.15

ביום 9.9.15 חתם המנוח על הצוואה שבמחלוקת, צוואה בעדים, כאמור במהלך היותו מאושפז במחלקה אונקולוגית בבית חולים... הצוואה נחתמה על ידו בבית הקפה שבבית החולים. בצוואתו ציווה המנוח את כל רכושו מכל סוג לאשתו, התובעת. הצוואה נחתמה בפני שני עדים – עו"ד שני זמיר אשר ערכה את הצוואה ועדה נוספת הגב' ל.

5. חוות דעת ד"ר פלדינגר מיום 5.9.15

קיימת חוות דעת פסיכיאטרית שניתנה על ידי ד"ר פלדינגר אשר בדק את המנוח ביום 5.9.15, ארבעה ימים קודם עריכת הצוואה, לצורך בדיקת מצבו הקוגניטיבי והנפשי של המנוח ויכולתו בהתאם לכך להבין טיבה של צוואה. על פי הרשום בחוות דעת זו: המנוח ניוון, עונה ברצון לשאלות, מודע למחלתו הקשה, מתמצא היטב בזמן, במקום ובסיטואציה, יודע תאריך של היום וכתובתו. יודע לספר באריכות תולדות חייו, מתמצא היטב באקטואליה, יודע לספר אודות הכנסותיו ונכסיו; ניקוד במבחן מינימנטל MMSE 28/30 אשר שולל כל הפרעה קוגניטיבית; מבין היטב את מהות הצוואה, כיצד היא נעשית ומיהם יורשיו הטבעיים. חוזר שוב ושוב ששקל היטב ובאופן עצמאי לחלוטין לעשות זאת ובלא השפעה של אדם אחר. מסקנת ד"ר פלדינגר בחווה"ד: "ניתן לקבוע שמצבו הקוגניטיבי העכשווי של מר א. ג. הנו תקין וכך גם מצבו הנפשי. במצבו הוא מבין היטב בטיבה של צוואה אותה מבקש לעשות על פי רצונו החופשי".

6. ביום 22.12.15 ניתן צו לקיום צוואת המנוח מיום 9.9.15, על ידי כב' הרשמת לענייני ירושה, על יסוד בקשת התובעת.

הנתבעת הגישה בקשה לביטול צו קיום הצוואה אשר הועברה לבימ"ש והתקיים דיון לפני ביום 14.12.16.

צו קיום הצוואה בוטל בהחלטה מיום 4.7.17, על יסוד הסכמות הצדדים להצעת בימ"ש, לאחר שהובהר כי הבקשה למתן צו קיום הצוואה לא נמסרה לנתבעת כיורשת על פי דין של המנוח טרם מתן הצו, ולאחר שהצדדים עיינו במסמכים הרפואיים בעניין המנוח אשר התקבלו בתיק, בהסכמתם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני :

הנתבעת הגישה התנגדות לקיום הצוואה ביום 20.11.17, בהתאם להחלטה שניתנה.
בהחלטה מיום 11.1.18, לאחר שמיעת הצדדים בדיון קדם משפט ראשון לאחר הגשת
ההתנגדות, מונה מומחה מטעם בימ"ש, פרופ' שמואל פניג, למתן חוות דעתו בשאלת
כשרותו של המנוח לערוך צוואה במועד עריכתה ביום 9.9.15.

7. חוות דעת המומחה מטעם בימ"ש, פרופ' פניג, מיום 2.4.18
המומחה פרט בחוות דעתו את כלל המסמכים הרפואיים עליהם התבסס, אשפוזי המנוח,
מעקב נתונים יומיומי על מצבו הגופני, נפשי וקוגניטיבי מצוותים רפואיים שונים אשר
טיפלו במנוח, רישומים ודו"חות רפואיים, סיכומי אשפוז ודו"חות סוציאליים.
המומחה התייחס בהרחבה למצב דליריום (בלבול כתוצאה מגורם אורגני) של המנוח אשר
החל מחודש יוני 2015 והתנודתיות במצב והשלכותיו.
להתרשמות המומחה במהלך האשפוז נצפה קשר ישיר למדי בין עצמת הכאבים והשימוש
באופיאטים לבין החמרה במצבי הבלבול.
המומחה עמד על כך שבין מצבי הבלבול חזר המנוח לרמה שבה הוא מבין מה קורה סביבו
ויכול לבטא את רצונותיו, והפנה למסמכים הרפואיים המתאימים.
נרשם כי בין מצבי הבלבול מגיע המנוח למצב בו תפקודו הקוגניטיבי הנו בדרגה כזו
המאפשרת עריכת צוואה, ללא הפרעה בתהליכי החשיבה ויכולת קבלת החלטות.
המומחה התייחס גם לחוות דעת אשר ניתנה על ידי ד"ר פלדינגר, לרבות למועד בו ניתנה
כארבעה ימים טרם מועד עריכת הצוואה. להתרשמותו בדיקתו של ד"ר פלדינגר במועד בו
בוצעה תואמת את המתואר במהלך האשפוז של המנוח.
המומחה מציין כי מהמסמכים הרפואיים עולה שבבוקר יום עריכת הצוואה 9.9.15 המנוח
ביקש לקבל תרופה לעזרה ביציאות, ויש בכך להצביע על יוזמה והתמצאות.
עוד מתבסס המומחה על מעקב רפואי שוטף של אותו יום, בו צויין שהמנוח קוהרנטי.
גם במעקב סיעודי במשמרת ערב של אותו יום לא צוין כי יש בעיה קוגניטיבית.

על פי חוות דעת המומחה מטעם בית משפט :

"ניתן היה איפוא רק על סמך התעוד הרפואי להגיע למסקנה שביום עריכת
הצוואה היה המנוח כשיר לערוך צוואה בהעדר תעוד על מצבים בלבוליים
ואגרסיה לא מוסברת באותו יום. הבדיקה של ד"ר פלדינגר שנערכה 4 ימים
קודם לעריכת הצוואה תומכת חיובית בכך שבמצב הלא-דלירנטי הבין המנוח
בטיבה של צוואה והיה מסוגל לערוך מסמך משפטי זה, שבו ביטא גם את
רצונו".

מסקנת המומחה בחוות הדעת –

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

"אין עדויות שבמהלך היום שבו נערכה הצוואה היה המנוח בלתי כשיר לעריכת צוואה. להערכת המקצועית גבוהה יותר הסבירות שהמנוח היה כשיר לערוך צוואה ביום ה 9.9.15 מאשר היה בלתי כשיר".

הנתבעת העבירה למומחה שאלות הבהרה עליהן השיב המומחה ביום 26.7.18.

תשובות המומחה לשאלות הבהרה מחזקות את מסקנותיו בחוות דעתו.

המומחה בתשובותיו עמד על כך שהגם שלמנוח היתה ירידה בזיכרון בחצי שנה שקדמה לעריכת הצוואה, הוא לא אובחן כדמנטי. חיזוק לכך מצא בתוצאות מבחן המיני מנטל שנערך למנוח על ידי ד"ר פלדינגר ביום 5.9.15 עם ציון 28/30.

במסמכים רפואיים צויין כי למנוח "ירידה קוגניטיבית סמויה" שאינה בולטת וקלה, ובכלל שמורים בד"כ התפקודים הניהוליים ביניהם יכולת שיפוט וקבלת החלטות, יכולות הנדרשות למסוגלות לערוך צוואה.

לדברי המומחה, לאור תוצאות בדיקתו של ד"ר פלדינגר ותצהיר שניתן על ידי עורכת הדין שערכה את הצוואה ופגשה את המנוח ארבעה ימים לאחר מכן, קיימת סבירות גבוהה שהמנוח הבין טיבה של צוואה. המומחה ציין כי תצהיר עורכת הדין הוצג לו לראשונה רק לאחר מתן חוות דעתו, במסגרת שאלות הבהרה, ויש בו כדי לחזק את מסקנותיו בחווה"ד. המומחה נחקר על חוות דעתו ואתייחס לחקירתו להלן.

8. מטעם הנתבעת העידו הנתבעת ושני עדים נוספים – מר מ. והגב' פ., אחיו של המנוח. שלושה עדים נוספים אשר הגישו תצהיר מטעמה של הנתבעת לא התייצבו לחקירה ותצהירם נמשך מהתיק ביום 8.6.20.

מטעם התובעת העידה התובעת.

המומחה נחקר וכך גם עו"ד זמיר עורכת הצוואה שבמחלוקת.

לבקשת בימ"ש נשמעה עדות בתו של המנוח עם התובעת, הגב' ג..

התקיימו שלושה מועדים בהם נשמעו חקירות, לאחריהם הוגשו סיכומי הצדדים.

טענות הצדדים

9. טענות הנתבעת

עילת ההתנגדות כעולה מכתב ההתנגדות ומפתיח סיכומי הנתבעת הנה העדר כשרות של המנוח לערוך צוואה במועד עריכתה. בתוך כך נטען על ידי הנתבעת:

א. התובעת הגישה את צוואת המנוח לקיום בטרם חלפו 30 ימים האבל על מותו, תוך הסתרה ומידור הנתבעת, בתו של המנוח. התובעת הסתירה מרשם הירושה את קיומה של הנתבעת כפי שהסתירה מבימ"ש את קיומה בבקשה למינוי אפוטרופוס. בכך התובעת פעלה בחוסר תום לה תוך הטעיית והסתרת מידע מבימ"ש. התובעת לא יידעה את הנתבעת על אשפוזיו של המנוח ולא אפשרה לנתבעת לבקר את אביה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ. נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

- 1 ב. משך כל השנים התובעת ניסתה לסכסך בין המנוח לאחיותיו ואחיו, ועשתה הכל על
2 מנת לנתק את המנוח מביתו הנתבעת. חרף זאת, ללא ידיעתה של התובעת, המנוח יצר
3 קשר טלפוני עם הנתבעת מפעם לפעם מדי מספר חודשים. המנוח פחד מהתובעת ולא
4 רצה שתדע על הקשר בינו לבין הנתבעת.
- 5 ג. ביום 1.9.15, תשעה ימים עובר למועד עריכת הצוואה הגישה התובעת בקשה למינוי
6 אפוטרופוס לגוף המנוח, נתמכת בתעודת רופא ודו"ח סוציאלי. מתעודת הרופא
7 שצורפה עולה כי המנוח סובל מדליריום, בוחן מציאות לקוי, פגיעה בריכוז,
8 בהתמצאות ובתכני חשיבה, פגיעה קשה בשיפוט והבנה. התובעת מונתה כאפוטרופוס
9 על המנוח. יומיים לאחר מכן בוצע ניקור ריאה למנוח.
- 10 ד. ממסמכים רפואיים שצורפו עולה תמונה כי המנוח סבך מדליריום מתמשך, כאבים,
11 בלבול והחמרה הדרגתית במצבו. הדליריום גורם לירידה קוגניטיבית חריפה עם
12 שינויים תודעתיים במצב ההכרה, על פי הגדרתו הרפואית.
- 13 נכון ליום עריכת הצוואה המנוח היה באי שקט ואלים כעולה מתעוד רפואי בתיק, כך
14 גם ביום למחרת. קיימות עדויות רפואיות רבות כי המנוח היה במצב מבולבל. מצבו של
15 המנוח הוחרף במקביל למחלת הסרטן ממנה סבל. הסיבה לדליריום לא התגלתה עד
16 יום מותו של המנוח והוא נמשך שבועות.
- 17 לא נעשתה למנוח בדיקה פסיכיאטרית נכון ליום עריכת הצוואה, אלא ארבעה ימים
18 קודם לעריכתה שאינה רלוונטית בשל שינויים אפשריים במצבו של המנוח.
- 19 ה. כעולה מהמסמכים הרפואיים התובעת ומשפחתה מנעו מהמנוח קבלת תרופות
20 משככות כאבים והוא לא קיבל אופיאטים, בניגוד להמלצות הרופאים. בכל זאת היה
21 במצב מבולבל. המנוח סבל מכאבים ונמצא באי שקט.
- 22 ו. התובעת הפעילה לחצים על המנוח והוא לא כתב את הצוואה מרצונו החופשי. המנוח
23 היה תלוי בתובעת אשר מנעה ממנו תרופות להקלת כאביו.
- 24 מהמסמכים הרפואיים עולה כי גם כאשר המנוח היה נינוח, רגוע ושקט, עדיין היה
25 מבולבל. ניתן להניח כי גם כאשר המנוח ישב עם עו"ד זמיר שערכה את הצוואה כשהוא
26 שקט ורגוע, עדיין היה בדליריום ומבולבל.
- 27 ז. מהמסמכים הרפואיים עולה כי המנוח נזקק לבלון חמצן / משקפי חמצן כל הזמן
28 וניתוק החמצן עלול היה להביאו למצב מסכן חיים. בימים סמוך לפני עריכת הצוואה
29 המנוח הסתובב במחלקה עם משקפי חמצן. מעדות עו"ד זמיר עולה כי בעת הפגישה
30 עמה המנוח לא היה מחובר לחמצן וירידה בסטורציה יכלה לגרום לבלבול.
- 31 ח. מחו"ד ד"ר פלדינגר עולה שהמנוח לא ידע מיהם יורשיו הטבעיים שכן הנתבעת לא
32 אוזכרה על ידי המנוח כבתו. כמו כן לא הובא לידיעת ד"ר פלדינגר, לא ע"י המנוח ולא
33 ע"י התובעת, כי למנוח מונה אפוטרופוס. בהינתן כי חווה"ד נערכה ארבעה ימים קודם
34 יום עריכת הצוואה, לא ניתן להסתמך עליה כלל שכן מצבו של המנוח תודתי ומשתנה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

- ט. עדותה של עו"ד זמיר היתה מגמתית. היא לא הסבירה מדוע לא ערכה למנוח צוואה נוטריונית ובחרה להביא עמה עדה (אשר לא זומנה לעדות). גרסתה לגבי נסיבות עריכת הצוואה סותרת את גרסאות התובעת ובתה ג. לגבי אותו יום.
- י. הצוואה בלתי חוקית ובלתי מוסרית בהיותה מדירה את בתו של המנוח.
10. טענות התובעת
- א. המנוח והתובעת היו נשואים משך 48 שנים בנישואים הרמוניים ומאושרים. המנוח כינה את התובעת "מלכתי" ואהובתי" והרעיף עליה שבחים באזני עו"ד זמיר עורכת הצוואה ובאזני ד"ר פלדינגר אשר בדק אותו סמוך לפני עריכת הצוואה. אין ספק ואך טבעי כי רצונו היה שהתובעת תירש את כל עיזבונו לאחר מותו.
- ב. הנתבעת היתה בנתק עם המנוח משך עשרות שנים, וזאת חרף מספר ניסיונות של המנוח והתובעת שתהיה חלק ממשפחתם, ניסיונות שהוכשלו על ידי הורי המנוח, אחיו ועל ידי הנתבעת עצמה.
- הנתבעת לא נפגשה עם המנוח, לא יזמה מצדה קשר עם המנוח, לא התקשרה אל המנוח ואף לא באה לבקרו באשפוזים. כך עולה גם מעדות העדים מטעמה, שני אחי המנוח. הנתבעת לא היתה חלק מחיי המנוח.
- ג. הנתבעת אינה טוענת לפגמים צורניים בצוואה. עילת ההתנגדות היא להעדר כשרות. הנטל להוכיח כי המנוח לא היה כשיר לערוך צוואה במועד עריכתה על הנתבעת. הנתבעת לא עמדה בנטל הכבד להוכיח טענתה.
- ד. המנוח סבל ממחלת לב, היה חולה בסרטן וסבל מדליריום משך מספר חודשים. מהמסמכים הרפואיים שצורפו עולה כי המנוח היה בהכרה מלאה וקוהרנטי ביום עריכת הצוואה.
- ה. המומחה מטעם בימ"ש קבע כי אין עדויות במסמכים הרפואיים שהמנוח היה בלתי כשיר לערוך צוואה במועד עריכתה וכי גבוהה הסבירות שהמנוח היה כשיר לערוך צוואה ביום 9.9.15 מאשר היה בלתי כשיר. לדבריו בתשובות לשאלות ההבהרה, תצהיר עורכת הצוואה מחזק את מסקנתו בחווה"ד. בחקירתו המומחה לא שינה ממסקנתו. המומחה עמד על כך שלמעט במצבים בהם היה המנוח בדליריום, הוא היה כשיר לערוך צוואה. במועד עריכת הצוואה המנוח לא היה בדליריום.
- ו. עו"ד זמיר אשר ערכה את הצוואה הגישה תצהיר המבוסס על תרשומת פנימית שערכה בכתב ידה במועד עריכת הצוואה, ונחקרה. לעדותה המנוח יצר עמה קשר, היא נפגשה עמו פעמיים בבית הקפה שבבית"ח, המנוח זיהה עצמו לפניה, פרט את חייו עם אשתו, בנותיו, מחלתו ורצונו המפורש בצוואה. עו"ד זמיר העידה כי לא הכירה את התובעת ולא היה לה קשר אתה אלא לאחר פטירת המנוח. אין

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

רלוונטיות לכך שהמנוח היה עם או בלי כסא גלגלים ועם או בלי חמצן במועד הפגישה עם עו"ד זמיר.

ז. העובדה כי למנוח מונה אפוטרופוס זמני לגוף אינה מאיינת את כשרותו לערוך צוואה. הבקשה הוגשה לצורך ביצוע פעולה רפואית של ניקור ריאתי, לבקשת הרופאים והצוות המטפל בב"ח, כדי שאם יהיה צורך יהיה כבר גורם ממונה. המנוח לא הוכרז פסול דין והמומחה מטעם בימ"ש הבהיר כי יכול שיתמנה לאדם אפוטרופוס והוא יהיה כשיר לערוך צוואה.

ח. הנתבעת לא ביקשה לזמן לעדות אף גורם מצוות בית החולים בו היה המנוח מאושפז, רופא אח או עו"ס, ולא ביקשה לזמן לעדות את העדה הנוספת לצוואה. יש לזקוף זאת לחובתה של הנתבעת. העדים היחידים שהעידו מטעם הנתבעת היו שניים מאחיו של המנוח אשר כלל לא ראו את המנוח בתקופה הרלוונטית.

דיון והכרעה

11. עקרון העל המנחה את בימ"ש בבואו להכריע בשאלות שבמחלוקת, הנו רצון המנוח. על בימ"ש לבחון ולקבוע אם במועד עריכת הצוואה היה המנוח כשיר לעריכת צוואה, האם מצבו הקוגניטיבי אפשר לו להבין את טיבה של צוואה והאם היה מסוגל להביע את רצונו האחרון במסגרת הצוואה.

12. יאמר כבר ויורחב להלן, כי לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים, שמעתי את עדויות הצדדים והעדים מטעמם, את עוה"ד אשר ערכה את הצוואה ואת המומחה – מסקנתי כי הנתבעת לא הרימה את הנטל להוכיח שהמנוח לא היה כשיר לצוות במועד עריכת הצוואה ולא הוכיחה כי כי תוכן הצוואה אינו משקף את רצונו האמיתי. מתוך שכך מצאתי לדחות את התנגדות הנתבעת לקיום צוואת המנוח מיום 9.9.15 ולהורות על קיום הצוואה.

13. מסקנת המומחה בחוות דעתו, לפיה גבוהה יותר הסבירות שהמנוח היה כשיר לערוך צוואה ביום ה 9.9.15 מאשר היה בלתי כשיר, לא נסתרה ואף חוזקה בתשובותיו לשאלות ההבהרה ובחקירתו לפני.

מסקנתו חוזקה גם מתוך עדות עורכת הדין שערכה את הצוואה ונפגשה עם המנוח במועד חתימתה והמנוח חתם לפניה. עדותה של עו"ד זמיר לא נסתרה ואני מקבלת אותה במלואה.

14. הצדדים הרחיבו בתצהירים והעדים מטעמם וכן בחקירות, בשאלת הקשר שהתקיים בין המנוח והנתבעת, וביחסה של התובעת כלפי הנתבעת והתנהלותה של התובעת בהליכים המשפטיים שהתקיימו.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

מצאתי כי יש ממש בטענות הנתבעת בכל הנוגע להתנהלות התובעת שלא כדין בהליכים המשפטיים, בבקשה למינוי אפוטרופוס לגופו של המנוח ובבקשה לקיום צוואתו. התובעת הסתירה באופן מכוון את עצם קיומה של הנתבעת, בתו של המנוח, מבימ"ש. מתוך כך נפגעה זכותה של הנתבעת להגיש עמדותיה ולהיות מעורבת בהליכים בעניין אביה המנוח. לא ניתן להותיר זאת ללא התייחסות ועל כך ארחיב להלן.

אלא שהגם חומרת הדברים, אין בהתנהלותה זו של התובעת כדי לאיין או אף להשפיע על רצונו האחרון של המנוח, עליו אמון בימ"ש. משכך גם אין בדברים, החמורים כשלעצמם, כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי.

15. עדות המומחה מטעם בית משפט, פרופ' פניג

המומחה נחקר ארוכות ע"י ב"כ הנתבעת, תחילה בשאלה מהו דליריום ממנו סבל המנוח וההשלכות על מצבו הקוגניטיבי ובפרט ביחס למועד עריכת הצוואה.

המומחה הסביר מהו דליריום – מצב רפואי של בלבול כתוצאה מגורם אורגני. הבלבול יכול להיגרם כתוצאה מזיהומים המלווים בחום, הרעלה של תרופות, שינויי במלחים ועוד. כאשר מזהים את הגורם לדליריום ומתקנים את המצב, האדם חוזר למצבו הקודם. זה לא מצב רפואי מתמשך. זה יכול להמשך ימים ויכול להמשך תקופה של שבועות אם לא מגלים את הסיבה או לא מצליחים לתקן. מצב של דליריום משפיע על קשת רחבה של תפקודים קוגניטיביים ומוחיים. יכולות להופיע הפרעות בקשב, זיכרון, במצב הכרה, אדם יכול להיות באי שקט, חרדה אך גם אפאטי במקרים מסוימים (פרוטוקול 5.6.19 עמ' 14-15).

המומחה הסביר כי לאחר שהאדם נרגע וחוזר לעצמו, הוא לא חוזר למצב של דליריום אפאטי אלא למצבו הרגיל.

המומחה אישר כי המנוח סבר מדליריום.

המומחה אישר כי לאדם שסובל מדליריום נדרש מינוי אפוטרופוס, שכן לא ניתן לדעת מתי יזקק לטיפול רפואי. ככל שתדרש התערבות רפואית משמעותית שדורשת הסכמה מדעת יש חשיבות לקבלת החלטות במהירות (פרוטוקול שם, עמ' 15).

המומחה אישר כי מהמסמכים הרפואיים עולה שלא התקבלה החלטה חד משמעית על ידי הרופאים שטיפלו במנוח מה גרם לו לדליריום. לצד זאת עולה כי לאחר שהרופאים הצליחו לנקז את הנוזלים בריאה והקלו על הנשימה של המנוח, היה שיפור משמעותי בדליריום (פרוטוקול, עמ' 16-17).

המומחה נשאל על מסקנותיו בדבר מצבו הקוגניטיבי של המנוח ביום עריכת הצוואה, והשיב:

ש. ההסתמכויות על שיפור במצב רפואי הן רק מדברי בני משפחה וזה לא עולה ממצאי בדיקות של הרופאים שהוצגו לפניך?

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ. נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

1 ת. לא חושב שזה מדויק. ב-09.09, יום עריכת הצוואה בבוקר, לפי בקשתו
2 קיבל אבילק, תרופה נגד עצירות, בן אדם מבולבל שיקשר את השם של
3 התרופה ויבקש אותה ספציפית – זה לא סביר.
4 למשל ב-11.09.15, עמ' 11 בחוות הדעת. כתוב שם "הוסבר גם לחולה לגבי
5 ההעברה. משתף פעולה".
6 ב-13.09 באותו עמוד – שיפור בשינה ובבלבול – זה מכתב שחרור
7 מאונקולוגיה.
8 ש. זה לאחר הניקור שנעשה לו?
9 ת. כן.
10 ב-06.09 – המטופל נראה נינוח וזה כמה ימים לפני הצוואה.
11 בלילה כותב האח/ אחות – מדבר לעניין. כתוב בהתחלה שהוא עדיין
12 מבולבל אך אז מצליח לשתות וכתוב מדבר לעניין.
13 אני מניח שבכל המקומות בהם לא מופיע 'מבולבל' הוא קוהרנטי.
14 ש. איך את המניח אם לא כתוב שהוא היה קוהרנטי?
15 ת. אולי נמחק את זה, זה באמת לא מדויק".
16 (פרוטוקול, עמ' 17 שורות 17-32).
17

ובהמשך:

18 ש.ב-09.09.15 שזה המועד בו המנוח הוחתם על צוואה יש לנו אישור רפואי
19 מאותו יום בשעה 15:30 בבוקר שמדבר על כך שהמנוח היה באי שקט, הוא
20 היה אלים, מילולית ופיזית כלפי בני שמפחתו והצוות המטפל, הזעיקו
21 רופא, אשתו סירבה לתת לו תרופות, האם זה מצב של אדם שאפשר לבוא
22 להחתים אותו על צוואה באותו יום?
23 ת. אותו לילה. התיעוד הוא ממשמרת הלילה. הלילה הוא מועד לפורענות.
24 במשמרת בוקר הוא כבר היה הרבה יותר רגוע ואפילו לא נזקק לתרופות
25 משככות כאבים. אז הוא גם מבקש את האבילק. זה מה שקורה במצבים
26 דלירנטיים שהם זמניים והלילה לא מוסיף. יכול להיות שפגה השפעה של
27 תרופה והוא התעורר בבאת אחת והמעבר הזה משינה...
28 ש. גם במשך היום יש לנו מצבים של פורענות.
29 ת. נכון.
30 ש. במשמרת הבוקר אמרת שלא נרשם אירוע חריג. האם רשום אצלך מתי
31 נרשמו ממצאים של התרשמות הבוקר?
32 ת. 13:47.
33 ש. כלומר לא בוקר אלא צהרים מאוחרות?
34 ת. בסוף המשמרת הם עושים סיכום של מה שקרה במהלך המשמרת. אין
35 להם זמן במהלך המשמרת לעשות רישומים ולכן בסוף מסכמים את זה.
36 ש. אם אני אומר לך שמשמרת בבוקר נרשמת בעשר בבוקר?
37 ת. צריך להבדיל בין ביקור הרופאים שנערך אני מעריך בעשר. אפשר להסתכל
38 בסיכומים קודמים. ב-07.09 נרשם ב-13:18. הם מחכים שהמשמרת
39 תסתיים כי הם לא יכולים לדעת בעשר מה יהיה באחת. המשמרת היא
40 משבע עד שלוש או שתיים.
41 ש. האם הצלחת לראות מתוך האישורים מדוע ב-09.09 מהבוקר עד השעה
42 13:47 לא נרשם כל ממצא, מצב רפואי?
43 ת. אני ניזון ממה שרשום לפני. מהרפורטים של הצוות הסיעודי.
44 ש. האם יכול להיות מצב שהמנוח לא היה בחדרו בבוקר ולכן לא יכול היה
45 להבדק גם אם נכנסו רופא או אחות לחדרו?
46 ת. כתוב שהוא לא היה, שבשלב מסוים נכנס ד"ר א. ממרפאת כאב אך לא היה
47 נוכח בחדרו. ניסו ליצור קשר טלפוני אך ללא מענה וכו'. אני מעריך
48 שבשעות האלה הוא ערך את הצוואה. זו המחשבה שלי. אני לא יודע".
49 (פרוטוקול, עמ' 20 שורות 5-32).
50

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

ובהמשך:

ש.בסיפא של עמ' 14 בחוות הדעת שלך ציינת 'הספקות נותרים היות והצוואה נערכה 4 ימים לאחר בדיקתו של ד"ר פלדינגר האם לדעתך המצב הקוגניטיבי של המנוח באותם 4 ימים יכול להיות קריטי? ת. בהחלט. בוודאי. בודאי שאם המנוח נבדק ועורך את הצוואה כשהוא במצב דלירנטי אז הוא לא כשיר לערוך צוואה. אם ב-03:30 לפנות בוקר בלילה שלפני עריכת הצוואה באופן היפותטי היה עורך את צוואתו אני חושב שהוא לא היה כשיר לערוך צוואה.

ש. יכול להיות שהוא לא היה כשיר באותה עת שהוא חתם? ת. יכול להיות. ברירת המחדל היא שהוא כשיר אלא אם יש תיעוד רפואי שהוא היה מבולבל.

אצל המנוח הספציפי הזה לאור העובדה שחלק גדול מהזמן הוא לא היה במצב דלירנטי ושארבעה ימים לפני כן נבדק ושביים עריכת הצוואה הוא היה צלול אליבא דהמטפלים שלו, ביקש אבילק, ידע כך, עשה כך, ויש לנו גם תיעודים ביומיים אחרי זה אני חושב שהתיעוד הזה סמוך לעריכת הצוואה מעיד על זה שבחלק גדול מהמצבים הוא היה במצב צלול. מתי כותבים שהוא מבולבל? דוקא בדליריום אגיטטיבי – אז רואים שהאיש מתחיל להיות רגזן, אלים, תוקפני. יתר המצבים אנחנו לא יודעים ולא שומעים ממנו. הוא לא מהווה מטרד במחלקה בבית החולים. ההנחה שלי, למרות שאף אחד לא בודק אותו במצבים אלה, אך לאור זה שכשהוא מתחיל להיות מבולבל הוא מתחיל להיות נסער, באי שקט, חשדן, אני מניח שבמצבים שהוא לא חשדן ושקט הוא צלול למרות שלא נבדק. יש לנו אינדיקציות מאד עקיפות למצבים האלה במהלך הימים האלה ואותן ציינתי בחוות הדעת שמצביעים על כך שמרבית הזמן הוא לא היה כי כשהוא מתחיל להיות באי שקט הם מציינים את זה.

כאשר היה במצבי אי שקט הצוות היה מחויב לדווח כי זה דורש איזה שהיא פעולה, זו גם מדיניות סיכומים וכו'. אנו יודעים שבמצבים השקטים שלו, לפחות לפי הבדיקה של ד"ר פלדינגר במצבים השקטים הוא צלול.

ש. האם הייתי מגיע למסקנה זו גם ללא חוות דעתו של ד"ר פלדינגר? ת. כן, אני צריך לקבל עדויות מספיק. הלילה שקדם ליום עריכת הצוואה בעייתי. הבוקר היה טוב. אני חושב שבמקרה הזה ביהמ"ש היה צריך, זה היה כמעט שווה, הסיכויים שכן או לא. האחוזים אם אנו מדברים כאן על אחוזים לכיוון ודאות גדולה יותר הולכים ועולים ככל שיש עדויות נוספות. לי אין עדויות אך אם היו זוכרים את זה אנשי צוות שטפלו בו באותה תקופה זה היה עוזר לשם השגת ודאות. חוות הדעת של ד"ר פלדינגר נתנה לי אסמכתא שבמצבים השקטים שלו הוא צלול מאד. 28 זה לא 30, זה נכון. ש. יכול להיות שבמועד עריכת חוות הדעת 05.09 מצבו היה יותר טוב אך זה לא מצביע על מצבו ב-09.09?

ת. אני לא יודע באיזה שעה נערכה הצוואה. יש לו פוטנציאל להיות כשיר.

ש. ציינת שהוא היה רגוע יומיים אחרי ומצבו היה שפיר ותקין? מפנה אותך למעקב רפואי מ-10.09.15 שנרשם החולה קם ב-13:30 מבולבל, תוקפני.

ת. היו תנודות במצבו. אין ספק. גם אחרי עריכת הצוואה. (פרוטוקול עמ' 22-23 שורות 25-26, בהתאמה)

16. מחוו"ד המומחה, מתשובותיו לשאלות ההבהרה ומחקירתו עולה כי מצבו הקוגניטיבי של המנוח היה נתון לשינויים. במצבים בהם היה מצוי בדליריום, לא היה כשיר לערוך צוואה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ. נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

המנוח לא סבל מדליריום כל הזמן, ועל פי חו"ד המומחה ותשובותיו, בחלק גדול מהזמן
המנוח לא היה במצב דלירנטי.
במצבים בהם לא היה בדליריום היה המנוח צלול וכשיר לערוך צוואה.
בהתאם המומחה עמד על כך שמצבו של המנוח יכול היה להשתנות אפילו תוך שעות,
ומשכך רצוי היה לערוך את הבדיקה על ידי ד"ר פלדינגר בסמיכות לעריכת הצוואה.
המומחה מתבסס על חו"ד ד"ר פלדינגר במסקנתו כי במצב בו המנוח לא היה בדליריום,
כמו בעת בדיקתו על ידי ד"ר פלדינגר ארבעה ימים קודם עריכת הצוואה – היה צלול וכשיר
לערוך צוואה בכל מובן.
על סמך המסמכים הרפואיים ודיווחי הצוות הסיעודי (רגוע, לא נזקק לתרופות משככות
כאבים, אין כל תיעוד רפואי לפיו היה במצב של דליריום), וכן בקשת המנוח עצמו לקבלת
תרופה נגד עצירות ביום עריכת הצוואה, מסיק המומחה כי המנוח לא היה בדליריום בבוקר
יום 9.9.15 אז נערכה הצוואה.
תצהירה של עו"ד זמיר אשר ערכה את הצוואה הוצג בפני המומחה במסגרת שאלות הבהרה
שנשאל, לאחר מתן חוות דעתו. להתרשמות המומחה יש בתצהיר עו"ד זמיר כדי לחזק את
מסקנתו בכל הנוגע למצבו הקוגניטיבי של המנוח במועד עריכת הצוואה.
חוות דעת המומחה לא נסתרה, שוכנעתי מעדות המומחה אשר חיזקה את מסקנותיו בחוות
הדעת, כי הסבירות שהמנוח היה כשיר קוגניטיבית לערוך צוואה במועד עריכתה, גבוהה
יותר מכך שלא היה כשיר.

17. עדות עו"ד שני זמיר – עורכת הצוואה

עו"ד זמיר ערכה תרשומת בכתב ידה ביום עריכת הצוואה 9.9.15 ב"זמן אמת". התרשומת
צורפה לתיק כמוצג ת/1.
בתרשומת נכתב כי נפגשה עם המנוח בבית קפה בבי"ח. הפגישה נערכה עם המנוח בלבד
ללא נוכחות אף אחד מבני משפחה. טרם התחלת השיחה נמסרה לה חוות דעתו של ד"ר
פלדינגר. המנוח נשאל על ידה שאלות הנוגעות למקום המצאו, למצבו הרפואי, לזמן והיום
ולמטרת הפגישה. המנוח השיב על כל השאלות נכונה וניהל אתה שיחה ארוכה על נושאים
נוספים. עו"ד זמיר אימתה את דבריו ואת הפרטים שמסר בסוף השיחה עם בני משפחתו.
המנוח סיפר על אשתו אותה כינה "מלכתי" ו"אהובתי", לה נשוי 48 שנים ולה מבקש לצוות
את כל רכושו לאחר מותו. המנוח סיפר לה על שלוש בנותיו והיותן "כל עולמו".
עו"ד זמיר התרשמה כי המנוח מבין היטב את מטרת בואה. המנוח הדגיש בפניה שוב ושוב
כי רוצה שהירשת היחידה שלו תהא אשתו.
לאחר השיחה עו"ד זמיר שבה למשרדה והכינה את הצוואה בהתאם למבוקש על ידי המנוח.
עו"ד זמיר שבה לבית החולים עם מזכירתה ולאחר שהקריאה למנוח את הצוואה
והשתכנעה כי מבין אותה, המנוח חתם על הצוואה בנוכחותה ובנוכחות המזכירה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

עו"ד זמיר הגישה תצהיר מטעמה ונחקרה על תצהירה ועל נסיבות עריכת הצוואה ביום 6.6.19 (פרוטוקול, עמ' 48-34).

בחקירתה – העידה עו"ד זמיר כי אינה מכירה את התובעת או מי מבנותיה. המנוח הוא שיצר עמה קשר טלפוני וביקש לקבל מידע לגבי עריכת צוואה. המנוח ציין בפניה כי הוא שוהה בבי"ח, ועו"ד זמיר הסבירה לו שיש צורך באישור רפואי שיאשר את העובדה שהוא כשיר לערוך צוואה. עו"ד זמיר סיכמה עמו שכאשר יהא בידיו אישור רפואי מתאים יצור אתה קשר. לאחר שהמנוח יצר עמה קשר תאמו פגישה ליום 9.9.15.

היא נפגשה עם המנוח פעמיים, ביום עריכת הצוואה. הפגישה הראשונה התקיימה כשעה החל משעה 00:45-9:00 בבוקר יום 9.9.15.

כאשר הגיעה לבית הקפה המנוח כבר ישב שם, ללא עזרים רפואיים. עו"ד זמיר לא זכרה להשיב אם המנוח ישב על כסא גלגלים, שכן היה ישוב בעת שהגיעה לבית הקפה.

המנוח זיהה עצמו לפניה עם תעודת זהות, ללא ספח. למיטב זכרונה ביקשה לראות את הספח והמנוח אמר שאין בידיו.

המנוח דיבר בטון "רגוע ורגיל", כלשונה, התנהלה שיחה רגילה והוא שמע הכל. המנוח לא נראה לה סובל מכאבים, אחרת היתה מפסיקה את הפגישה.

המנוח אמר לה שרוצה להוריש את כל רכושו לאשתו, שהיא המלכה שלו, שהם נשואים 48 שנים והוא מתעתד לשאת אותה בשנית. סיפר על חיים מלאים אתה. המנוח ציין שיש לו שלוש בנות ונקב בשמן. המנוח לא הזכיר שיש לו בת נוספת.

עו"ד זמיר חזרה לביה"ח כשעה וחצי לאחר תום הפגישה הראשונה, עם הצוואה. הפגישה השניה במסגרתה חתם המנוח על הצוואה נערכה כחצי שעה. בפגישה נכחו המנוח, היא ומזכירתה דאז הגב' ל.

לאחר חתימת הצוואה עו"ד זמיר הלכה והמנוח נותר לשבת בבית הקפה. קודם לכן התקשר המנוח לבתו ג. אשר הגיעה למקום. עו"ד זמיר אמרה אתה את הפרטים שמסר לה המנוח, הקפידה שלא לערב אותה בתוכן הצוואה.

המנוח שילם לעו"ד זמיר במזומן והיא הוציאה חשבונית (צורפה לתיק).

עדוטה של עו"ד זמיר היתה מסודרת, ברורה, עקבית וקוהרנטית. עדוטה לא נסתרה בשום אופן שהוא. עדוטה מהימנה עלי במלואה ואני מוצאת ליתן לה משקל גבוה.

18.

חקירת הגב' ג. בתם של התובעת והמנוח

הבת ג. לא הגישה תצהיר ולא התבקשה חקירתה על ידי מי מהצדדים.

לצד זאת, בהינתן עדות עו"ד זמיר לגבי שיחתה עם הבת ג. לאחר תום הפגישה עם המנוח וחתימת צוואתו, ולאחר שהובהר כי הבת ג. ממתינה מחוץ לאולם בימ"ש בזמן עדוטה של עו"ד זמיר, ביקש בימ"ש לשמוע את עדוטה של הבת ג. ישירות לאחר שמיעת עו"ד זמיר.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

לעדותה – בבוקר אותו יום, היא שהתה עם אמה התובעת ועם המנוח בחדרו של המנוח במחלקה. המנוח היה בחדר, הגיעו גם חברים. נאמר להם שצריכה להגיע רופאה לקחת את המנוח, ובאה מישהי והורידה אותו. זה היה בשעות הצהריים. לא היא ולא אמה התובעת הורידו את המנוח לבית הקפה. בשלב מסוים התקשרו אליה (אביה או מהמחלקה, לא זכרה לומר) וביקשו שתורד לקחת את אביה ולהעלותו למחלקה. כשירדה ראתה את אביה יושב עם עו"ד. אביה היה עם כסא גלגלים, היא לא ידעה שערך צוואה ואף לא חשבה על כך. אביה נהג לשבת איתה ועם אמה בבית הקפה. היא שאלה את עו"ד שאלות, למיטב זכרונה עו"ד אמרה לה שהדברים חסויים, לא זכור לה שפרטה על צוואה. זה הפתיע אותה כיוון שאביה המנוח לא רצה לדבר על צוואה כל חייו. היא העלתה את אביה למחלקה, לא דיברו בדרך על הפגישה.

ב"כ הצדדים לא ביקשו לחקור את הבת ג. בחקירה נגדית.

אציין כי הבת ג. לדבריה עורכת דין במקצועה ונוטריונית 19 שנים. להתרשמותי, עדותה היתה מגומגמת ולא ברורה. היו סתירות בעדותה כמו השעה בה הגיעו לקחת את המנוח מהחדר לטענתה (30: 15 בצהריים, הצוואה נערכה בשעות הבוקר). קשה לי להאמין כי כאשר ראתה את אביה עם עו"ד, לא שאלה שאלות את עורכת הדין זמיר. הבת לא העידה תחילה כי נשאלה שאלות על ידי עו"ד זמיר, בעוד עו"ד זמיר בעדותה פרטה כי שאלה אותה שאלות. רק לאחר שבימ"ש הפנה את העדה לעדות עו"ד זמיר בעניין ענתה שיכול להיות שנשאלה את השאלות. סתירה נוספת מצאתי בין עדותה של הבת ג. ביום 6.6.19 לבין עדות אמה התובעת מיום 8.6.19. התובעת העידה כי בזמן אמת לא ידעה על צוואת המנוח. בדיעבד סיפרה לה ג. שהמנוח פנה אליה שתבדוק בעניין עריכת צוואה והיא אמרה לו שתבדוק, היא בדקה ויצרה קשר עם עו"ד זמיר.

כלשון התובעת בחקירתה הנגדית:

"ש. את לא יצרת קשר עם עו"ד זמיר?

ת. לא.

ש. מי יצרה עמה את הקשר, היא ג.?

ת. כן. לשאלת בית המשפט אני יודעת את זה בדיעבד. בזמן אמת לא ידעתי

מה היא עשתה. אני יודעת שהאבא פנה אליה שהוא רוצה. האבא פנה לג.

וביקש והיא אמרה שתבדוק. ממה שבדקתי עם ג. היא אמרה לי שהיא

בדקה וחיפשה. בזמן אמת ג. לא סיפרה לי.

(פרוטוקול עמ' 67-68 שורות 4-35, בהתאמה).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

מעדוטה עולה כי הבת ג. ידעה שאביה מתכוון לערוך צוואה וערכה ברורים בנושא. הבת ג.
לא ציינה זאת בעדותה.

מכלל הסיבות שפורטו אינני נותנת אמון בעדותה של הבת ג.
מכל מקום, עדותה אינה גורעת ממהימנות עדותה עו"ד זמיר לפני, עדותה לא מעלה או
מורידה בשאלות שבמחלוקת לפני.

19. חקירת מר מ., אחיו של המנוח

העד הגיש תצהיר קצר בן עמוד, מטעם הנתבעת.
מתצהירו עולה כי הנתבעת גדלה בבית הורי המנוח מאז היותה תינוקת, בשל כך כי אמה
(אשתו הראשונה של המנוח) סבלה מדיכאון לאחר לידה. לאחר נשואי המנוח לתובעת עברה
הנתבעת להתגורר עמם לתקופה קצרה, לאחריה שבה להתגורר בבית הורי המנוח. המנוח
היה נפגש עם הנתבעת באירועים משפחתיים בלבד, לטענתו בשל כך שהתובעת אסרה עליו
להיפגש עמה. המנוח סיפר לו כי הוא משוחח עם הנתבעת, בסתר. העד לא ציין תקופות או
תאריכים בתצהירו.

בחקירתו העיד כי בכל האירועים המשפחתיים בהם היה נוכח, ראה את המנוח מדבר עם
הנתבעת. בהמשך חקירתו העיד שלמעשה גם באירועים משפחתיים בהם היה המנוח נוכח
וגם הנתבעת, המנוח לא היה ניגש לנתבעת (פרוטוקול עמ' 52 שורות 24-28).
כאשר נשאל אם המנוח פגש את הנתבעת שלא במסגרת אירועים משפחתיים לא ענה, וציין
כי כאשר המנוח ביקר אותו בתל אביב, אמר לו שהוא מדבר עם הנתבעת בטלפון מדי פעם
(פרוטוקול 6.6.19, עמ' 50 שורות 32-33, עמ' 51 שורות 11-16).

העד העיד כי התובעת לא אפשרה לו ולאחיו לבקר את המנוח באשפוז בבית החולים.
לעדו הוא ידע שהמנוח מאושפז והתובעת לא הסכימה שיבוא לבקר. בהמשך העיד כי
ביקר את המנוח בבית החולים פעמיים (פרוטוקול עמ' 52 שורות 5-7).
באשפוז האחרון של המנוח גם הוא עצמו היה מאושפז ולכן לא בא לבקר (פרוטוקול שם
שורה 25).

יש לציין כי רק בחקירתו הנגדית הובהר על ידי העד, כי היה בנתק מהמנוח בחמש השנים
האחרונות לחיי המנוח, בשל סכסוך כספי. בתקופה בה נערכה הצוואה הוא עצמו היה
מאושפז. מתוך שכל הרי שלא ניתן להבנות מעדותו של העד על היחסים של המנוח עם
הנתבעת בחמש השנים האחרונות לחייו, ולא על מצבו של המנוח בתקופה זו.

20. חקירת הגב' פ., אחות המנוח

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

העדה הגישה תצהיר מטעם הנתבעת ונחקרה. בתצהירה ובחקירתה הנגדית העידה כי התובעת מנעה מאחיו של המנוח קבלת מידע לגבי מצבו הרפואי של המנוח, ואסרה עליהם לבקר בבית החולים. התובעת לא דיווחה לה ולאחים כי המנוח חולה ומאושפז. בחקירתה הנגדית פרטה כי התובעת והמנוח כן היו בקשר עם האחות הגדולה שלה ושל המנוח, וכי התובעת הודיעה לאחות הגדולה על האשפוז אך השביעה אותה שלא תספר ליתר האחים (כלשונה, פרוטוקול 6.6.19, עמ' 54 שורות 27-30). לגבי הקשר בין המנוח לנתבעת העידה כי לא ידוע לה שהיה קשר בין המנוח לנתבעת ב-20 שנים אחרונות לחייו, וכי גם באירועים משפחתיים המנוח היה מתרחק. העדה העידה כי היא נמצאת בקשר נפלא עם הנתבעת (פרוטוקול עמ' 54 שורות 2-15). עדותה מהימנה עלי ולא נסתרה. לא ניתן ללמוד מעדותה על מצבו של המנוח בתקופה הרלוונטית.

21. חקירת הנתבעת

הנתבעת הצהירה, כי לא נפגשה עם אביה ב-20 שנים אחרונות לחייו. הנתבעת הודתה פעמיים כי לא נסעה להיפגש אתו בשום מקום (פרוטוקול 8.6.21, עמ' 38 שורות 16-17, 27-28). הנתבעת הודתה כי לא התקשרה למנוח, כיוון שביקש ממנה שלא תתקשר (פרוטוקול שם, שורות 12-13). הנתבעת הודתה כי לא הלכה לבקר את המנוח באשפוזים בבית החולים. לטענתה לא ידעה שהוא מאושפז (פרוטוקול שם, שורות 32-36). יצוין כי מעדות אחיו של המנוח מטעם הנתבעת וגם מחקירתה של הנתבעת עצמה (ראו להלן) עולה כי המשפחה ידעה על אשפוזיו. הנתבעת הצהירה בחקירתה הנגדית כי המנוח התקשר אליה טלפונית, אחת לכמה חודשים, שיחה אחרונה התקיימה ביניהם בתחילת שנת 2015 (פרוטוקול, עמ' 59 שורות 1-4, שורות 12-16).

יש לציין בהקשר זה, כי בדיון שהתקיים ביום 26.6.18, הצהירה הנתבעת לפרוטוקול שאביה המנוח נהג להתקשר אליה פעם בכמה שנים, לשאול לשלומה והילדים, לאחר שנשאלה על ידי בימ"ש לעניין הקשר שלה עם אביה בשנתיים עובר לפטירתו:

"לשאלת בימ"ש מה היה הקשר עם אביך בשנתיים שקדמו לפטירה אני משיבה:

לא נפגשנו, מידי פעם הוא הרים אלי טלפון, ללא ידיעתה של המשיבה. הוא לא רצה שהיא תדע, הוא פחד, לאורך השנים היתה התנגדות לקשר בינינו. כל פעם שהתקרבנו... היתה שיחת טלפון בסביבות 2015. הוא התקשר לשאול לשלומי ולשלום ילדי. זהו. זה היה גם כן מידי כמה שנים, הוא היה מרים טלפון, זה לא היה רציף. לפני אותה שיחה אני לא יודעת בדיוק להגיד בדיוק מתי דיברנו. אחת ל הוא התקשר. פעם בשנתיים שלוש. הוא אמר שהוא לא רצה שהיא תדע ושהוא מתקשר מטלפון חסוי.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

לא ידעתי שהוא אושפז.
לא ניסיתי ליצור איתו קשר. לאורך השנים, כל פעם ציפיתי וייחלתי שיהיה קשר ותמיד, תמיד, תמיד כשהיא ראתה שאנחנו מתקרבים היא פשוט פוצצה את העניין. היא אף פעם לא נתנה לנו לקיים קשר נורמלי.
אני לא ניסיתי. אני למודת סבל ולמודת אכזבות וכל פעם שרציתי וכל פעם שקצת התחזק הקשר, אם זה אחרי לידות או אחרי אירועים. למשל כשילדתי את ביתי הבכורה, לפני 25 שנה.
ילדתי את ביתי ואז עוד היינו בקשר סביר. הזמנתי אותם לבריתה והם היו אצלי בבית חולים ואבא שלי נתן לי צ'ק ואחרי שחזרתי הביתה היא הרימה אלי טלפון ואמרה שאני רוצה קשר איתו רק בגלל הכסף ורק בגלל זה אני מזמינה אותם. היינו נפגשים באירועים משפחתיים, אצל הדודה שלי. אחד על אחד לא נפגשתי איתו".
(פרוטוקול 26.6.18, עמ' 9).

בחקירתה הנגדית הסבירה הנתבעת כי נלחצה בדיון ומכאן היתה תשובתה.
הנתבעת חזרה על כך שהגורם למניעת הקשר ביניהם היתה התובעת, אשר עשתה הכל כדי להרחיק את אביה ממנה, בעוד שאביה כן רצה בקשר ביניהם.
בכל הנוגע לאשפוז האחרון של המנוח, למרות שבתחילת חקירתה השיבה כי לא ידעה שהיה מאושפז (פרוטוקול, עמ' 58 שורה 36), לקראת סוף חקירתה הודתה שידעה שהיה מאושפז.

כאשר נשאלה מדוע לא באה לבקר בבית החולים השיבה:
"ש. אבא שלך היה מאושפז בבית החולים, לפי מה שהאחים שלו העידו בפעם השעברה אמרו שהם עדכנו אותך שהיה מאושפז ובמצבו, ידעת שהוא גוסס?
ת. לא ידעתי שהוא גוסס, ידעתי שהוא מאושפז.
ש. למה לא הטרחת עצמך לבוא לבקר?
ת. משום שאני בעצמי הייתי במצב פיזי ונפשי מאוד קשה ולא היה לי כוח להתמודד".
(פרוטוקול 8.6.20, עמ' 60 שורות 13-17).

יצוין כי בחקירה חוזרת הודתה כי ידעה מהדוד שלה שאביה חולה בסרטן ומצבו לא טוב (פרוטוקול שם, עמ' 61 שורות 10-12).

22. מחקירת הנתבעת עולה כי לא היתה בקשר עם אביה משך 20 שנים אחרונות לחייו. היא מיוזמתה לא יצרה עמו קשר, לא נסעה לפגוש אותו ואף לא ביקרה אותו בבית החולים גם לאחר שידעה שמאושפז שם ומצבו "לא טוב" (כלשונה).
הנתבעת חזרה והדגישה כי התובעת התנגדה לקשר של המנוח אתה והביעה את דעתה פעמים רבות שאינה רוצה כל קשר ביניהם. לצד זאת הנתבעת לא הסבירה מדוע חרף התנגדות התובעת, היא מצידה לא ניסתה להיפגש עם המנוח ולא ניסתה ליצור עמו קשר טלפוני.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני :

מעבר לכך, הנתבעת הצהירה כי חרף התנגדות התובעת, אביה יצר עמה קשר טלפוני מדי פעם.
לצורך הענין אני מקבלת את גרסתה של הנתבעת כי היתה בקשר טלפוני עם אביה המנוח מדי מספר חודשים וכי אביה התקשר אליה בראשית שנת 2015. עוד אוסיף כי אין לי ספק שאביה המנוח אהב אותה, בתו הבכורה.
דווקא מכך מתחזקת המסקנה כי הצוואה משקפת את רצונו האמיתי האחרון של המנוח. בנסיבות בהן לא נסתרה חו"ד המומחה כי המנוח היה כשיר לערוך את הצוואה במועד עריכתה, הבין טיבה של צוואה ומבחינה קוגניטיבית ידע להביע את רצונו האחרון, הרי שבחירת המנוח לצוות את כל רכושו לתובעת ושלא לצוות לנתבעת (או למי משלוש בנותיו עם התובעת), הוא רצונו האחרון.
המנוח, אשר היה בקשר עם הנתבעת (לגרסתה), בחר מיוזמתו שלא להזכיר את הנתבעת בשיחתו עם עו"ד זמיר עורכת הצוואה.
המנוח גם בחר, מיוזמתו, שלא להזכיר את הנתבעת במסגרת הבדיקה שערך ד"ר פלדינגר. ואין מחלוקת כי במועד הבדיקה שערך ד"ר פלדינגר המנוח היה צלול וכשיר לערוך צוואה. יש לציין בהקשר זה כי הצדדים לא ביקשו לזמן את ד"ר פלדינגר לחקירה.
גרסתה של הנתבעת, לפיה המנוח הכיר בה, אהב אותה וזים מצדו קשר אתה חרף התנגדות התובעת, מחזקת את המסקנה כי כאשר בחר לצוות את רכושו לתובעת בלבד ולא למי מבנותיו, עשה כן במודע.

23. חקירת התובעת

התובעת נחקרה ארוכות על ההיסטוריה של המשפחה והקשר שלה עם הנתבעת מילדותה, מרבית השאלות והתשובות הגם שמספרות את סיפור הרקע מנקודת מבטה, אינן רלוונטיות מהותית לדיון שלפני.
לגרסתה, כאשר הכירה את המנוח, הנתבעת גדלה אצל סביה, הוריו. כאשר החליטו היא והמנוח להנשא ביקשו לקחת אליהם את הנתבעת על מנת לגדל אותה והיא עברה אליהם לתקופה קצרה עד שנלקחה על ידי שתי דודות אחיותיו של המנוח חזרה לסבים. היא והמנוח עשו ניסיונות נוספים כאשר היתה בגיל בית ספר, וסורבו על ידי הסבים ואחיותיו של המנוח. לעדותה, התובעת והמנוח נשאו בהוצאותיה של הנתבעת מגיל 3 עד גיל 15, והיו מבקרים אותה בבית הסבים בסופי שבוע (פרוטוקול מיום 8.6.20, עמ' 64-61).
התובעת העידה כי לא מנעה מאחיו ומשפחתו של המנוח לבקר אותו בבית החולים, למעט באשפוז אחד כאשר המנוח נדרש לעבור ניתוח לב פתוח וביקש ממנה במפורש שלא יבואו לבקר (פרוטוקול, עמ' 65 שורות 16-9).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני :

1 התובעת העידה כי המנוח לא רצה להשתתף בחתונתה של הנתבעת, והיא זו ששכנעה אותו
2 שילכו. משאלה שנשאלה ע"י ב"כ הנתבעת עלה כי המנוח רקד עם הנתבעת בחתונתה
3 (פרוטוקול עמ' 65-66 שורות 18-36, בהתאמה).
4 מעדותה עולה כי באשפוזים המנוח היה עצמאי והסתובב במחלקה. הגם שנדרש לבלון
5 חמצן ומשקפי חמצן הוא היה נייד. באשפוז האחרון כאשר יצא מהמחלקה היה עמו כסא
6 גלגלים כדי להניח את בלון החמצן. היו מקרים בהם הוריד עצמאית את משקפי החמצן.
7 התובעת העידה כי לא ידעה על רצון המנוח לערוך צוואה, לא היתה בשום קשר עם עו"ד
8 זמיר ולא ידעה כי ביום 9.9.15 המנוח ערך את צוואתו. לגרסתה כלל לא ידעה שבאותו בוקר
9 המנוח נפגש עם עו"ד זמיר ולא ידעה איך הם נפגשו (פרוטוקול עמ' 67 שורות 31-5, בהמשך
10 עמ' 72 שורות 24-6).

11 התובעת העידה כי לא היתה בקשר עם ד"ר פלדינגר, לא הכירה אותו, לא שוחחה עמו.
12 לאחר הפגישה של המנוח עמו פנה אליה ד"ר פלדינגר, במרחק הזמן לא זכורה לה השיחה
13 עמו יתכן ששאל אותה שאלה או שתיים (פרוטוקול, עמ' 73 שורות 33-19).
14

15 בנוגע להליך האפטרופסות – התובעת העידה כי הגישה את הבקשה לבקשת רופאי המנוח
16 בבית החולים. לנוכח קשיי הנשימה של המנוח ביקשו הרופאים שככל שיוחמר מצבו תהיה
17 להם אפשרות לבצע ניקור ריאה. התובעת הסכימה לצורך פעולת הניקור. היא ושלוש
18 בנותיה טיפלו בבקשה יחד עם עו"ס בית החולים (פרוטוקול 8.6.20, עמ' 68-69).
19 אני מאמינה לעדות התובעת כי הבקשה למינוי אפטרופוס לגופו של המנוח הוגשה, על פי
20 בקשת הרופאים, לצורך ביצוע ניקור ריאה בנסיבות בהן לא ניתן לדעת מה יהיה מצבו
21 הקוגניטיבי של המנוח באותו מועד בו יבקשו לבצע את הניקור.
22

23 לא מצאתי בעצם הגשת הבקשה בנסיבות הספציפיות הקיימות ובמתן הצו הזמני על יסודה,
24 כדי לגרוע מכשרותו המשפטית של המנוח לערוך את הצוואה במועד עריכתה.
25 מעבר לכך כי על פי חוק הכשרות והפסיקה, כל אדם כשיר לבצע פעולות משפטיות לרבות
26 עריכת הצוואה, אלא אם נשללה או הוגבלה כשרותו בחוק או על פי פסיקת בימ"ש, מה שלא
27 כך במקרה שלפני, הרי שכאן מונה מומחה לצורך מתן חוות דעת ספציפית בשאלת הכשרות.
28 מחקירת המומחה עולה כי לנוכח מצב הדליריום המשתנה של המנוח, היה מקום כי
29 הרופאים המטפלים בבי"ח יבקשו מהתובעת לפעול להוצאת צו אפטרופסות לגוף, על מנת
30 לאפשר להם לבצע את פעולת הניקור הריאתי ללא עיכוב גם אם המנוח יהיה במצב דלירנטי
31 אותה עת ולא יוכל להביע עמדה.

32 מתוך כך אין בעצם הגשת הבקשה ומתן הצו, לרבות העולה מתעודת הרופא בדבר מצבו של
33 המנוח במועד הגשת הבקשה, כדי להעיד על כשרותו של המנוח במועד עריכת הצוואה
34 כתשעה ימים לאחר מכן.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני :

- מערב לכך, המנוח נבדק על ידי ד"ר פלדינגר ביום 5.9.15, כחמישה ימים לאחר הגשת הבקשה ומתן צו האפוסטרופסות הזמני, ונמצא כי הוא צלול וכשיר לחלוטין לערוך צוואה. הנתבעת עצמה אינה טוענת כי אין ממש בחוות הדעת, אלא טענותיה מופנות לכך שלא ניתן להתבסס על מצבו של הקוגניטיבי של המנוח כפי שנקבע על ידי ד"ר פלדינגר, למצבו הקוגניטיבי במועד עריכת הצוואה ארבעה ימים מאוחר יותר.
- חוות דעת המומחה מטעם בימ"ש, אשר כאמור לא נסתרה ומקובלת עלי, היא כי המנוח היה כשיר לערוך צוואה ביום 9.9.15.
25. מכל האמור עולה כי הנתבעת לא עמדה בנטל להוכיח שהמנוח לא היה כשיר לערוך צוואה במועד עריכתה. עדותה של הנתבעת, לפיה היה קשר בינה לבין המנוח (אם כי טלפונית בלבד ומדי מספר חודשים, לגרסתה), מחזקת את המסקנה כי הנתבעת היתה במחשבותיו של המנוח, וצוואתו לפיה כל רכושו לתובעת ולא למי מבנותיו הנה רצונו החופשי האחרון.
26. אני דוחה את טענת הנתבעת כי הצוואה בלתי חוקית או בלתי מוסרית (כלשונה). ראשית - שאלת "צדקותה" או "הגינותה" של צוואה אינה מהשיקולים שעל בימ"ש לשקול בבואו להכריע אם לקיים צוואה. הכללים שהותוו בחוק הירושה ועניינם תקפותה של צוואה, נועדו על מנת לוודא כי צוואת המנוח אכן משקפת את רצונו האמיתי של המנוח. חוק הירושה אינו מסמיך את בית המשפט לבחון את צדקתה של הצוואה ולא קיימת בחוק עילה לפסילת צוואה מחמת "חוסר צדק" או "חוסר הגינות". שנית ומעבר לכך – לנוכח הקשר האישי והאינטימי הקרוב, האוהב, בין המנוח לתובעת משך 48 שנות נישואיהם, תחושותיו של המנוח כלפי התובעת כפי שהביע בפני ד"ר פלדינגר אשר בדק אותו ובפני עו"ד זמיר עורכת הצוואה, המנוח ביטא זאת בצוואתו. בחירתו של המנוח לצוות את כל רכושו לאשתו התובעת הנה בחירה שלו ורצונו, וכל עוד בימ"ש משוכנע כי המנוח היה מסוגל קוגניטיבית לעשות בחירה זו, צלול וכשיר לערוך צוואה מתוך הבנת מהותה של צוואה ומשמעותה, יש לקיים את רצונו.
27. אשר להתנהלות התובעת ביחס לנתבעת בהליכים המשפטיים – התובעת העלימה מכל גורם חיצוני את קיומה של הנתבעת כבתו של המנוח, לרבות בכתבי בי-דין ובתצהיר עליו חתמה שעניינו קרוביו של המנוח מדרגה ראשונה.
- התובעת הצהירה במסגרת בקשתה למינוי אפוסטרופוס לגוף המנוח, כי למנוח שלוש בנות, הגם שלמנוח בת נוספת.
- בכך, מנעה התובעת מהנתבעת את זכותה להגיש עמדה בבקשה לפני בימ"ש. בכך גם מנעה התובעת מבימ"ש יכולת להידרש לעמדת הנתבעת הנדרשת בבקשה מסוג זה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ. נ.

ת"ע 43865-11-17

תיק חיצוני:

התובעת לא מסרה את הבקשה לקיום צוואה שהגישה אחר פטירת המנוח לנתבעת, בהיותה יורשת פוטנציאלית על פי דין, חרף חובתה לעשות כן על פי דין. בכל המסמכים הרפואיים צויין כי למנוח 3 בנות בלבד. כך גם בחו"ד ד"ר פלדינגר.

התובעת בחקירתה הסבירה זאת: "זה נכון שחתמתי שיש לו שלוש בנות, מבחינתי שלוש בנות. לאחר שהיא אמרה הבת הראשונה החליטה שהיא הבת שלו והוא אבא שלה רק בתעודת הזהות והיא לא רוצה להכיר בו כאבא והוא לא רצה להכיר בה כבת התנהלו החיים רק עם שלוש בנות" (פרוטוקול עמ' 69 שורות 21-23).

אינני מקבלת הסבר זה. הנתבעת הנה בתו של המנוח, בתו הבכורה. הנתבעת בתו בדיוק כפי ששלוש בנותיה של התובעת הן בנותיו של המנוח.

אין כל הסבר מניח דעת לכך ששעה שהתובעת נדרשה לפרט לגורם מקצועי/טיפולי/משפטי את הרכב משפחתו של המנוח בחייו, התובעת תחליט להשמיט מי מבנותיו. בכך פגעה התובעת בנתבעת ובזכויותיה.

בכך גם עלולה להיות פגיעה במנוח במובן זה שמנעה את האפשרות לקבל אינפורמציה מהנתבעת ככל שהיה נדרש למי מהגורמים לרבות גורמי הטיפול, לו היה הדבר מובא לידיעתו.

יש לכך משמעות מובנת בהתייחס לרצונה של הנתבעת למצות את טענותיה בהליך בכל הנוגע למצבו הקוגניטיבי של אביה המנוח במועד עריכת הצוואה.

כאמור לעיל, לאחר ששוכנעתי כי המנוח כמובן ידע והכיר בבתו הנתבעת (לא נטען אחרת לא על ידי התובעת ולא על ידי הנתבעת), במועד עריכת הצוואה המנוח היה צלול ובחר שלא לצוות מרכושו לנתבעת או למי מבנותיו מהתובעת, אלא לתובעת בלבד – אין בהתנהלות התובעת כדי לשנות מהמסקנה.

סוף דבר

28. לאחר ששוכנעתי כי האמור בצוואת המנוח מיום 9.9.15 משקף את רצונו האחרון, בהיותו צלול וכשיר לערוך צוואה במועד עריכתה, מבין ויודע את טיבה ויכול להביע את רצונו – אני דוחה את התנגדות הנתבעת לקיום הצוואה מיום 9.9.15. צו לקיום צוואת המנוח מיום 9.9.15 ינתן בנפרד.

29. אשר להוצאות – מדובר בהליכים המתנהלים משנת 2016. למעשה, לגופו החל ההליך להתנהל לאחר הגשת התנגדות הנתבעת לקיום הצוואה כשנה וחצי מאוחר יותר (בחודש

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ת"ע 6899-04-16 א. נ' נ.

ת"ע 43865-11-17

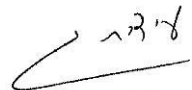
תיק חיצוני:

1 נובמבר 2017). זאת רק בשל העובדה כי התובעת לא מלאה את חובתה שבדין ליידע מבעוד
2 מועד את הנתבעת על הגשת בקשה לקיום צוואת המנוח, מתוך שכך ניתן צו קיום צוואה
3 מבלי שלנתבעת ניתנה זכותה שבדין להגיש התנגדות במועד, הוגשה בקשת הנתבעת לביטול
4 הצו, אשר התקבלה.
5 אם נוסף לכך שרק לאחר פטירת המנוח גילתה הנתבעת כי הוגשה בקשה למינוי
6 אפוטרופוס על גופו של אביה על ידי התובעת, אשר לא הומצאה לה, ניתן להבין את רצונה
7 של הנתבעת לבחון את כל המסמכים הרפואיים בעניין המנוח שקדמו לפטירתו, לרבות
8 נסיבות עריכת צוואתו, ולמצות את טענותיה.
9 בנסיבות המפורטות, הגם כשאני מביאה בחשבון השיקולים את זמן ניהול ההליכים,
10 הדיונים שהתקיימו, מומחה שמונה והוצאות משפטיות ושכ"ט עו"ד בהליך, והגם שנדחו
11 טענות ההתנגדות של הנתבעת – אינני מוצאת לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות התובעת
12 בהליך, וכל אחת מהצדדים תשא בהוצאותיה בהליך.
13

14 המזכירות תמציא לצדדים ותסגור התיק.

15 פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

16
17 ניתן היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.
18

19

20 עידית בן-דב ג'וליאן, שופטת